

ĀPAST. ÇB. 13,17,2.

धानिका f. in *अङ्गारं° Demin. von धानी; s. u.

2. धान 1) b).

*धानिन m. Careya arborea oder Salvadorapersica.

*धानुरपिडक Adj. vom Bogen und Stock lebend.

धानुर्वेद m. = धनुर्वेद HEM. PAR. 8,241.

धानुक 1) Adj. mit einem Bogen bewaffnet; m. Bogenkämpfer, Bogenträger. — 2) *f. अा Achyranthes aspera.

*धानुप्य m. Bambusrohr.

धानिय und °क n. Koriander RĪĀN. 6,36. BĀVAPR. 1,166.

धातं m. mystische Bez. des Lautes न.

*धान्या f. Kardamomen.

*धान्य n. Unwohlsein.

1. धान्य (von धन) das Reichsein DĀTUP. 20,3.

2. धान्य und धानिञ्च 1) Adj. in Getreidekörnern bestehend, daraus bereitet. — 2) n. a) Sg. Pl. Getreide, Getreideart. Ausnahmsweise auch m. Am Ende eines adj. Comp. f. अा. — b) ein best. Gewicht, = 4 Sesamkörner. — c) *Koriander. — d) *Cyperus rotundus. — e) *eine Art Haus GAL. — 3) *f. अा Koriander.

धान्यक 1) am Ende eines adj. Comp. = 2. धान्य 2) a). — 2) m. N. pr. verschiedener Männer. — 3) n. Koriander.

धान्यकूट Kornspeicher VĀJĪH. BṢ. S. 45,6.

धान्यकोश m. 1) Kornvorrath R. 2,36,7. — 2)

*Kornähre GAL.

*धान्यकोष्ठक n. Kornkammer.

धान्यखल m. Korntenne KĀT. ÇA. 22,3,44.

*धान्यगव m. Korn in Gestalt eines Rindes aufgestapelt P. 6,2,73, Sch.

*धान्यचमस m. platt gedrückter Reis u. s. w.

धान्यचारिन् Adj. Körner fressend (Vogel) BĀVAPR. 2,11.

धान्यता f. bei Sī. zu RV. 10,34,7 wohl fehlerhaft für धन्यता.

धान्यतित्विल्व Adj. reich an Getreide.

*धान्यबच्च f. Hülse.

धान्यधन n. Sg. Korn und Reichthümer. °तम् Adv. M. 2,155.

धान्यधनवत् Adj. reich an Korn und Schätzen HEMĀDRI 1,712,1.

धान्यपत्रक n. die fünf Körnerfrüchte (शालि-धान्य, त्रिकुण्ड, प्रक, शिम्बी° und नुह°).

*धान्यपत Adj. von धान्यपति.

*धान्यपति m. गापा अश्रयपत्यादि.

धान्यपात्र n. ein Gefäß für oder mit Korn. m. LĪṢ. 8,3,7. 8.

III. Theil.

*धान्यपाल m. N. pr. eines Geschlechts.

*धान्यबीज n. Koriander RĪĀN. 6,37.

धान्यमय Adj. aus Korn bestehend, — gebildet HEMĀDRI 1,308,5. 356,17.

*धान्यमातरु m. Getreidemesser (der das Getreide misst).

धान्यमान n. soviel Getreide als ein Mann zu einer Zeit essen kann VP. 3,14,25, v. 1.

*धान्यमाय m. 1) = धान्यमातरु. — 2) Getreideverkäufer.

धान्यमाय m. ein best. Gewicht KARAKA 7,12.

*धान्यमिश्रा f. ein Gemisch verschiedener Kornarten DEḠN. 1,134.

*धान्यराज m. Gerste.

*धान्यवनि ein Haufen Getreide.

धान्यवत् Adj. reich an Getreide.

*धान्यवधेन n. Wucher mit Getreide.

*धान्यवीरु m. Phaseolus radiatus.

*धान्यशीर्षक n. Kornähre.

*धान्यप्रक n. Granne am Getreide.

*धान्यश्रेष्ठ n. eine Art Reis.

*धान्यसार m. gedroschenes Korn.

*धान्यांश m. Getreidekorn 247,4.

(धान्याकृत्) धानिञ्चकृत् m. Kornbauer.

धान्यार्द्र Adj. Korn fressend.

धान्यधि und °क n. ein best. Praeparat aus Talk Mat. med. 77. BĀVAPR. 2,104. fg.

धान्याह्न n. saurer Reisschleim.

*धान्यायन m. Patron. von धन्य.

*धान्यारि m. Maus.

धान्यधि m. Kornpreis.

*धान्यार्थ m. durch Getreide erworbener Reichthum L. K. 985.

*धान्यास्थि n. gedroschenes Korn.

*धान्येय n. Koriander GAL.

*धान्यात्म m. Reis.

धान्यै 1) Adj. = धन्वज KARAKA 6,27. 8,6. — 2)

m. Patron. Asita's, Hauptes der Asura.

1. धान्वन m. = धान्यै 2).

2. धान्वन Adj. in einer Wüste gelegen.

3. धान्वन 1) Adj. vom Baume Dhanvana kommend

u. s. w. — 2) n. die Frucht von Dhanvana KARAKA 6,21.

धान्वत्तरु Adj. zu धन्वत्तरि in Beziehung stehend.

धान्वत्तरीय Adj. 1) von Dhanvantari verfasst Verz. d. Oxf. H. 194, b, No. 451. — 2) zur Schule des Dhanvantari gehörig KARAKA 6,5. — Wohl fehlerhaft für धन्व°.

धान्वत्तर्य Adj. dem धन्वत्तरि geweiht.

*धान्वपत Adj. von धन्वपति.

धान 1) m. Pl. eine best. Klasse übermenschlicher Wesen MBu. 5,111,17. — 2) *n. Wohnstätte.

धामक m. ein best. Gewicht, = माषक.

धामकेशिन् Adj. Strahlen zum Haupthaar habend (die Sonne).

धामच्छेद् 1) Adj. seine Wohnstätte verhüllend, Beiw. eines Agni und eines Vasatākāra. — 2) Bez. des Verses VS. 18,76.

धामर्षी m. etwa Gründer der Wohnstätten.

1. धौमन् 1) n. a) Wohnstätte, Heimat, Aufenthalt, Reich (der Götter); insbes. die Stätte des heiligen Feuers und des Soma. मध्यमं धाम विल्लिः so v. a. der Lustrawm. — b) प्रियं धौम a) die gewohnte Heimat, Lieblingsstätte. — β) Lieblingsache, Liebhaber, Lust. — c) Sg. und Pl. die Angehörigen, überh. eine zusammengehörige Truppe, Schaar; Geschlechter oder Familien der Kräuter. — d) Gesetz, Ordnung. — e) Weise, Form, Erscheinungsform, Wesen; Weise im Lied, Spruch oder Opfer. — f) Sg. und Pl. Wirkung, Kraft, Vermögen, facultas; Macht, Majestät. — g) Sg. und Pl. Glanz, Licht, Glanzerscheinung. — 2) m. N. pr. eines der 7 Rshi im 4ten Manvantara. धातरु v. l.

2. धौमन् n. = 4. दामन् 1).

*धामनिका f. Solanum Jacquinii.

*धामनिधि m. die Sonne.

*धामनी f. 1) Hemiontis cordifolia. — 2) = धमनी.

धामभाज Adj. den Sitz innehabend.

धाममानिन् Adj. an eine Stätte —, so v. a. an eine materielle Existenz glaubend BṢ. P. 3,11,38.

धामशस् Adv. je nach der bestimmten Stätte oder je nach der Ordnung.

धामसैच् (stark °सैच्) Adj. an die bestimmte Stätte sich haltend.

धामाधिप m. die Sonne PRAB. 81,10.

धामार्ग m. eine best. Pflanze KARAKA 8,10.

धामार्गव m. 1) Luffa foetida oder eine andere Species. — 2) *Achyranthes aspera. — 3) Patron. des Vaḍiça.

धाय m. etwa Lage, Schicht KAUC. 18.

*धायक Adj. von 1. धा.

धौपस् 1) Adj. a) nährend, erquickend. — b) leckend (Flamme, Welle). — 3) n. nur धौपसे als Infln. a) das Saugen, Schlürfen, Sichsättigen. — b) Ernährung, Pflege, Erhaltung. — c) etwa Stillung, Befriedigung. So wohl auch RV. 3,38,2.

धाश्पितायि Pl. VĀITĪN.

धापिन् Adj. schlürfend in अमृत°.

1. धौपु Adj. freigebig.

20*